

[Ahlmann-Ohlsen]

Der er imidlertid en nær sammenhæng. Uanset hvad der er foregået i lokal regie, har ankenævnets fornemste opgave været at foretage den afvejning, der er foreskrevet i § 1, stk. 3. Efter konservativ opfattelse har miljøankenævnet vist sig at levere velbegrundede, velmotiverede afgørelser og har derved i høj grad bidraget til retssikkerheden på dette ofte meget komplicerede tekniske område.

Skulle man ønske at modernisere sagsbehandlingen, som af og til kan synes uacceptabelt lang i en del miljøsager, er vi klar til at gå ind i en drøftelse af det spørgsmål.

Vi forstår ikke den lidt indædte modvilje, der tilsyneladende har lejret sig i forslagsstillerens sind imod miljøankenævnet. Ankenævnet består jo i hver sag af en juridisk dommer som formand, og så har man to eller fire beskikkede tekniske dommere. Den samlede funktion af miljøankenævnet er efter konservativ opfattelse befordrende for retssikkerheden. Vi mener, det er godt, at man i komplicerede tilfælde kan få afgjort sin sag ved en politisk uafhængig instans, men som sagt er vi klar til at se på spørgsmålet under udvalgsarbejdet.

Socialdemokraterne foreslår endvidere, at bestemmelsen om opsættende virkning for påbud eller forbud i § 44, stk. 4, ophæves. Dette kan vi ikke gå ind for. Vi synes, det er rimeligt, at et påbud afventer ankemyndighedens beslutning. Vi mener med andre ord, at den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, et eventuelt påbud indeholder, står stærkere, hvis det er blevet bekræftet. Bliver påbuddet ikke bekræftet, har problemet jo løst sig selv.

Ministerens forslag indeholder et afsnit om i visse tilfælde at indføre tidsbegrænsninger af miljøgodkendelser. Vi er enige i, at dette skridt er attraktivt, fordi vi dermed tager højde for den hastige udvikling, der faktisk i mange erhvervsgrøner med ny teknologi finder sted.

At give Danmarks Havfiskeriforening klageret sammen med Dansk Fiskeriforening synes vi kun er naturligt i de tilfælde, hvor der sker forurening af vore have.

Miljøministeren foreslår endvidere for at fremme genbrugstanken, at der indføres en affaldsavgift på 40 kr. pr. ton. Vi forstår godt tanken bag det, og vi er da også indstillet på at støtte forslaget, fordi vi i det store og hele er enige i, at vi så alle vil tænke os om en

ekstra gang, inden vi skiller os af med vores affald. Forslaget har imidlertid en række konsekvenser, som vi må vurdere nærmere under udvalgsarbejdet.

Vi vil i øvrigt gerne foreslå, at man med dette forslags vedtagelse får styrket miljøstyrelsens genanvendelsesråd, og at genvindingsbrancherådet naturligt får fast sæde i rådet.

Vi finder, at ministerens lovforslag er konstruktivt, men da det imødegås af et socialdemokratisk forslag, hvor vi i detaljerne ikke er enige, men nok i intentionerne, forudsiger vi en længere udvalgsbehandling, hvor vi vil gøre meget for at fastholde den konstruktive miljøpolitiske alliance mellem det konservative folkeparti og socialdemokratiet, der som nævnt er baggrunden for den miljøbeskyttelseslov, vi i dag arbejder under.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det hænder undertiden i debatterne om de forskellige forslag, at der smutter nogle ting over gærdet.

Når vi diskuterer færdselslov, advarer en borgerlig ordfører imod at gennemføre ting, for det er der ikke nogen der vil rette sig efter. Nu hører vi hr. Ahlmann-Ohlsen fortælle os, at hvis viljen ude i kommuner og amtskommuner ikke er til stede, så hjælper paragrafferne ikke noget.

Jeg vil gerne bede hr. Ahlmann-Ohlsen om at forklare mig: er det sådan, at en offentlig myndighed skal have vilje til at gennemføre sin virksomhed, når lovgivningen pålægger den offentlige myndighed en bestemt virksomhed, eller kan man sige, at disse paragraffer ikke spiller så stor en rolle, hvis viljen ikke er til stede?

Så siger hr. Ahlmann-Ohlsen, at § 1, stk. 3, i princippet ikke har hindret, at man i visse situationer prioriterer miljøet tilstrækkelig højt. Endnu en gang er jeg i den lykkelige situation at kunne komme med en sag fra mit eget amt. Karup Kartoffelmelsfabrik fik forlænget en udsprøjtningstilladelse i to år, uagtet miljøstyrelsen faktisk syntes, at det var en dårlig idé, og Viborg amtsråd henviste til § 1, stk. 3. Udsprøjtningområdet var i forvejen alvorligt belastet af tungmetaller og næringsalte.